

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2010. gada 16. decembrī*

Lieta C-362/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 7. septembrī iesniedza

Athinaiiki Techniki AE, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv S. Paps [*S. Pappas*], *dikigoros*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki —

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē

* Tiesvedības valoda — franču.

Athens Resort Casino AE Symmetochon, Marrousi (Grieķija), ko pārstāv N. Korojanakis [N. Korogiannakis], *dikigoros*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents),

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2010. gada 2. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā *Athinaiki Techniki AE* (turpmāk tekstā — “*Athinaiki Techniki*” vai “apelācijas sūdzības iesniedzēja”) lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. jūnija rīkojumu lietā T-94/05 *Athinaiki Techniki*/Komisija (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais rīkojums”), ar kuru Pirmās instances tiesa nolēma, ka nav jālemj par prasību atcelt Komisijas 2004. gada 2. jūnija lēmumu izbeigt izskatīt *Athinaiki Techniki* sūdzību par iespējamo valsts atbalstu, ko Grieķijas Republika esot piešķirusi konsorcijam *Hyatt Regency* saistībā ar “Casino Mont Parnès” publisko iepirkumu, jo ir zudis prasības priekšmets (turpmāk tekstā — “apstrīdētais tiesību akts”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Kā izriet no Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), preambulas otrā apsvēruma, ar šo regulu tiek kodificēta un pamatota prakse tādu valsts atbalsta pārbaužu jomā, ko veic Eiropas Kopienu Komisija saskaņā ar Tiesas judikatūru.

- 3 Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 preambulas trešo apsvērumu:

“[...] procedūras regula par Līguma [88.] panta piemērošanu sekmēs pārredzamību un juridisko skaidrību [tiesisko drošību].”

- 4 Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 preambulas septīto apsvērumu:

“[...] periodam, kurā Komisijai ir jāveic paziņotā atbalsta sākotnējā izskatīšana, vajadzētu būt diviem mēnešiem no laika, kad saņemts pilns paziņojums vai paziņojums, kurā attiecīgā dalībvalsts pienācīgi pamato to, ka tā uzskata paziņojumu par pilnīgu, jo Komisijas lūgtā papildu informācija nav pieejama vai ir jau sniegta; [...] juridiskās skaidrības [tiesiskās drošības] nolūkā minētajai izskatīšanai būtu jābeidzas ar lēmumu.”

- 5 Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 preambulas vienpadsmito apsvērumu:

“[...] lai nodrošinātu atbilstību Līguma [88.] pantam un jo īpaši paziņošanas pienākuma un [88.] panta 3. punktā paredzētās pārtraukšanas klauzulas ievērošanu, Komisijai būtu jāizskata visi nelikumīga atbalsta gadījumi; [...] pārredzamības un juridiskās skaidrības nolūkā būtu jānosaka procedūras, kas jāievēro šādos gadījumos; [...] ja dalībvalsts nav izpildījusi paziņošanas pienākumu vai pārtraukšanas klauzulu, uz Komisiju nevajadzētu attiekties nekādiem termiņiem.”

- 6 Šīs regulas II nodaļas ar virsrakstu "Procedūra attiecībā uz paziņotu atbalstu" 4. pantā noteikts:

"1. Komisija izskata paziņojumu, tiklīdz tas ir saņemts. Neskarot 8. pantu, Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar šā panta 2., 3. vai 4. punktu.

2. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka paziņotais pasākums nav atbalsts, tā nostiprina minēto konstatējumu ar lēmumu.

3. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka nav šaubu par to, ka paziņotais pasākums, ciktāl uz to attiecas Līguma [87.] panta 1. punkts, ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj, ka pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu (turpmāk — "lēmums necelt iebildumus"). Lēmumā norāda, kuru no Līgumā paredzētajiem izņēmumiem piemēro.

4. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj sākt procedūras saskaņā ar Līguma [88.] panta 2. punktu (turpmāk — "lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru").

[..]"

- 7 Regulas Nr. 659/1999 7. pantā ir precizēti gadījumi, kuros Komisija pieņem lēmumu noslēgt formālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā.

8 Minētās regulas III nodaļā reglamentēta procedūra nelikumīgu atbalstu jomā.

9 Šīs regulas 10. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja — neatkarīgi no informācijas avota — Komisijas rīcībā ir ziņas par varbūtēji nelikumīgu atbalstu, tā tūlīt izskata minēto informāciju.”

10 Minētās regulas 13. panta 1. punktā ir noteikts:

“Iespējami nelikumīga atbalsta izskatīšana beidzas ar lēmumu saskaņā ar 4. panta 2., 3. vai 4. punktu. Ja tiek pieņemts lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru, iepriekšējo procedūru izbeidz ar lēmumu saskaņā ar 7. pantu. Ja dalībvalsts nepilda rīkojumu sniegt informāciju, minēto lēmumu pieņem, pamatojoties uz pieejamo informāciju.”

11 Regulas Nr. 659/1999 VI nodaļas ar nosaukumu “Ieinteresētās personas” 20. pantā ir noteikts:

“1. Pēc Komisijas lēmuma sākt formālās [formālo] izmeklēšanas procedūru visas ieinteresētās personas var iesniegt piezīmes saskaņā ar 6. pantu. Ieinteresētajām personām, kas iesniegušas šādas piezīmes, un visiem individuāla atbalsta saņēmējiem nosūta attiecīgā lēmuma, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 7. pantu, kopiju.

2. Ieinteresētās personas var informēt Komisiju [par] jebkādu varbūtēji nelikumīgu atbalstu un jebkādu varbūtēju atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu. Ja Komisija uzskata, ka, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, nav pietiekama pamata par attiecīgo gadījumu izdarīt secinājumus, Komisija par to informē ieinteresētās personas. Ja Komisija pieņem lēmumu par kādu gadījumu, pamatojoties uz sniegtās informācijas saturu, tā nosūta ieinteresētajai personai minētā lēmuma kopiju.

3. Pēc attiecīga lūguma visas ieinteresētās personas saņem visu to lēmumu kopijas, kas pieņemti saskaņā ar 4. un 7. pantu, 10. panta 3. punktu un 11. pantu.”

12 Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 25. pantu:

“Lēmumus, ko pieņem saskaņā ar II, III, IV, V un VII nodaļu, adresē attiecīgai dalībvalstij. [..]”

Tiesvedības rašanās fakti

13 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā rikojuma 4.–6. punktā tiesvedības priekšvēsturi ir aprakstījusi šādi:

“4 2001. gada oktobrī Grieķijas iestādes uzsāka publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, lai cedētu 49% kazino *Mont Parnès* kapitāldaļu. Konkurēja divi kandidāti, proti, konsorcijs *Casino Attikis* un *Hyatt Consortium*. Procedūras, kurā, iespējams, tika pieļauti pārkāpumi, beigās līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas *Hyatt Consortium*.”

- 5 Konsorcija *Casino Attikis* dalībnieks *Egnatia SA*, kura tiesības apvienošanās rezultātā pārņēma apelācijas sūdzības iesniedzēja *Athinaiki Techniki* [..], iesniedza Komisijā [..] sūdzību par valsts atbalstu, kas tika piešķirts *Hyatt Consortium* saistībā ar publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru. Pēc sūdzības iesniegšanas starp prasītāju un Komisiju notika sarakste, kā arī Komisija lūdza tai sniegt papildu informāciju.

- 6 2004. gada 2. decembrī Komisija prasītājam nosūtīja vēstuli (turpmāk tekstā — “strīdīgā vēstule”) ar šādu saturu:

“Atsaucos uz Jūsu telefoniski izteikto lūgumu apstiprināt, vai Komisija veic izmeklēšanu iepriekš minētajā lietā vai arī šīs lietas izskatīšana tikusi izbeigta.

Ar 2003. gada 16. septembra vēstuli Komisija Jūs informēja, ka, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, nav pietiekamu iemeslu turpināt šīs lietas izskatīšanu (saskaņā ar [Regulas Nr. 659/1999] 20. [pantu]).

Tā kā nav papildu informācijas, kas pamatotu izmeklēšanas turpināšanu, Komisija 2004. gada 2. jūnijā izbeidza lietu administratīvā kārtā.”

Pirmā tiesvedība Pirmās instances tiesā

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2005. gada 18. februārī, *Athinaiki Techniki* cēla prasību atcelt apstrīdēto tiesību aktu, par kuru tā uzzinājusi no strīdīgās vēstules.
- 15 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 21. aprīlī, Komisija saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu izvirzīja iebildi par neieņemamību.
- 16 Ar 2006. gada 26. septembra rīkojumu lietā T-94/05 *Athinaiki Techniki*/Komisija Pirmās instances tiesa prasību atzina par nepieņemamu. Pirmās instances tiesa būtībā uzskatīja, ka, izbeidzot sūdzības izskatīšanu, Komisija nav ieņēmusi galīgu nostāju attiecībā uz prasītājas sūdzībā minētā pasākuma kvalifikāciju un saderību ar kopējo tirgu, līdz ar to strīdīgā vēstule nav uzskatāma par lēmumu, kuru var pārsūdzēt saskaņā ar EKL 230. pantu.
- 17 2006. gada 18. decembrī par šo rīkojumu prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam.
- 18 Tiesa sprieda par šo apelācijas sūdzību, taisot 2008. gada 17. jūlija spriedumu lietā C-521/06 P *Athinaiki Techniki*/Komisija (Krājums I-5829. lpp.).

Spriedums lietā *Athinaïki Techniki*/Komisija

- 19 Ar šo spriedumu Tiesa atcēla iepriekš minēto rīkojumu lietā *Athinaïki Techniki*/Komisija, noraidīja Komisijas celto iebildi par nepieņemamību un nodeva lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai, atliekot lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.
- 20 Tiesa vispirms precizēja to aktu būtību, kas tika pieņemti valsts atbalsta iepriekšējās izskatīšanas stadijas beigās.
- 21 Šajā ziņā Tiesa vispirms atgādināja, ka valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros ir jānodala, pirmkārt, atbalsta iepriekšējās izskatīšanas stadija, kuras vienīgais mērķis ir ļaut Komisijai formulēt savu pirmo nostāju par attiecīgā atbalsta daļēju vai pilnīgu saderību, un, otrkārt, pārbaudes stadija, kuras mērķis ir ļaut Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas apstākļiem, un šī otrā stadija ir neaizstājama, tiklīdz Komisijai ir būtiskas grūtības izvērtēt, vai atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu (33. un 34. punkts).
- 22 Tā uzskatīja, ka tikai saskaņā ar šo pēdējo minēto stadiju EK ligums paredz Komisijai pienākumu informēt ieinteresētās personas, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus, tādēļ, ja Komisija pirmās stadijas noslēgumā pieņem citādu lēmumu, nevis sākt formālo izmeklēšanas procedūru, šim ieinteresētajām personām ir tiesības to apstrīdēt, lai tiktu ievērotas to procesuālās garantijas (35. un 36. punkts).
- 23 Turklāt Tiesa norādīja, ka Regulā Nr. 659/1999 šādām ieinteresētajām personām ir piešķirtas tiesības ierosināt iepriekšējās izskatīšanas stadiju, nosūtot Komisijai

informāciju par atbalstu, kas esot pretlikumīgs, un tai ir noteikts pienākums nekavējoties izvērtēt, vai atbalsts pastāv un vai tas ir saderīgs ar kopējo tirgu. Ja ieinteresētās personas nevar izmantot tiesības uz aizstāvību šīs procedūras laikā, tām tomēr ir tiesības adekvāti tikt ar to saistītām, ņemot vērā šīs lietas apstākļus, un tas nozīmē, ka, ja Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punkta otro teikumu tās informē, ka nav pietiekama pamata lemt par šo gadījumu, tai arī ir jāļauj ieinteresētajām personām saprātīgā termiņā iesniegt papildu apsvērumus (37.–39. punkts).

24 Šī sprieduma 40. un 41. punktā Tiesa norādīja šādu savu pamatojumu:

“40 Kad šie apsvērumi ir iesniegti vai saprātīgais termiņš ir beidzies, Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktā Komisijai ir uzlikts pienākums pabeigt iepriekšējās izskatīšanas stadiju, pieņemot lēmumu saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2., 3. vai 4. punktu, proti, lēmumu, ar kuru tiek atzīts, ka atbalsts nepastāv, lēmumu neizvirzīt iebildumus vai lēmumu uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru. Tādējādi šai iestādei nav atļauts ilgstoši saglabāt bezdarbības stāvokli iepriekšējās izskatīšanas stadijā. Pabeidzot iepriekšējās izskatīšanas stadiju, tai ir vai nu jāuzsāk turpmākā izskatīšanas stadija, vai arī jāizbeidz lieta, pieņemot attiecīgu lēmumu (tiesvedības konkurences jomā ietvaros skat. 1997. gada 18. marta spriedumu lietā C-282/95 P *Guérin automobiles*/Komisija, *Recueil*, I-1503. lpp., 36. punkts). Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punkta trešo teikumu, ja Komisija pieņem šādu lēmumu, pamatojoties uz informāciju, ko iesniedz viena no ieinteresētajām personām, tā šai personai nosūta šī lēmuma kopiju.

41 Šajā kontekstā ir jāatzīmē, ka Komisija var pieņemt kādu no iepriekš minētajiem Regulas Nr. 659/1999 4. pantā paredzētajiem lēmumiem, to nenosaucot par lēmumu saskaņā ar šo tiesību normu.”

- 25 Šajā ziņā Tiesa ir atgādinājusi, ka no pastāvīgās judikatūras par prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību izriet, ka, lai kvalificētu šos tiesību aktus, ir jāņem vērā pati to būtība, kā arī to autoru nodoms. Tiesa norādīja, ka apstrīdamie akti principā ir dokumenti, kuros galīgi noteikta Komisijas nostāja administratīvā procesa beigās un kuri ir paredzēti tādu saistošu juridisku seku radīšanai, kas var ietekmēt prasītāja intereses neatkarīgi no šo aktu formas, ievērojot vai neievērojot tādas formālās prasības kā to nosaukums, pamatojums vai atsauce uz tādiem noteikumiem, kas veido to juridisko pamatu (42.–44. punkts).
- 26 Tiesa no iepriekš minētā secināja, ka nav nozīmes tam, ka apstrīdētais tiesību akts nav nosaukts par “lēmumu” vai ka tajā nav atsaucis uz Regulas Nr. 659/1999 4. panta 2., 3. vai 4. punktu. Tāpat nav nozīmes tam, ka Komisija nav par to paziņojusi attiecīgajai dalībvalstij, pārkāpjot šīs regulas 25. pantu.
- 27 Turpinājumā Tiesa izvērtēja, vai Pirmās instances tiesa bija pareizi secinājusi, ka lēmums izbeigt sūdzības izskatīšanu nav apstrīdams tiesību akts. Šajā ziņā Tiesa šī sprieduma 52.–62. punktā lēma, ka:

“52 No [apstrīdētā] akta būtības un Komisijas nodoma izriet, ka Komisija ir nolēmusi izbeigt iepriekšējo izvērtēšanas procedūru, ko ierosinājusi *Athinaiiki Techniki*. Minētajā aktā Komisija ir atzinusi, ka uzsāktā izmeklēšana nav ļāvusi atzīt, ka pastāv atbalsts EKL 87. panta izpratnē, un tā netieši ir atteikusies uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā (šajā sakarā skat. [1998. gada 2. aprīļa] spriedumu lietā [C-367/95 P] Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* [*Recueil*, I-1719. lpp.], 47. punkts).

- 53 Turklāt no šī sprieduma 36. punktā minētās judikatūras izriet, ka šādā situācijā šajā tiesību normā paredzēto procesuālo garantiju saņēmēji var sagaidīt, ka tās tiek ievērotas tikai tad, ja tiem ir iespēja apstrīdēt šo lēmumu Kopienu tiesā saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu. Šis princips ir piemērojams gan gadījumā, kad lēmums ir pieņemts tādēļ, ka Komisija ir uzskatījusi, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, gan, ja tā ir uzskatījusi, ka ir izslēdzams pats atbalsta pastāvēšanas fakts.
- 54 Apstrīdētais tiesību akts nevar tikt kvalificēts kā iepriekšējs vai sagatavošanas akts, jo uzsāktajā administratīvajā procesā pēc tā netiks pieņemts neviens akts, par kura atcelšanu varētu tikt celta prasība (šajā ziņā it īpaši skat. [1994. gada 16. jūnija] spriedumu lietā [C-39/93 P] *SFEI u.c./Komisija* [*Recueil*, I-2681. lpp.], 28. punkts).
- 55 Pretēji Pirmās instances tiesas nospriestajam šajā ziņā nav nozīmes tam, ka ieinteresētā persona joprojām var iesniegt Komisijai papildu informāciju, kas liktu Komisijai pārskatīt savu nostāju par attiecīgo valsts pasākumu.
- [..]
- 57 Ja ieinteresētā persona sniedz papildu informāciju pēc lietas izbeigšanas, Komisijai var būt pienākums attiecīgajā gadījumā uzsākt jaunu administratīvo procesu. Turpretī šī informācijai nevar ietekmēt faktu, ka iepriekšējās izvērtēšanas stadija jau ir beigusies.

58 [...] pretēji tam, ko Pirmās instances tiesa nospriedusi pārsūdzētā rīkojuma 29. punktā, Komisija bija ieņēmusi galīgu nostāju attiecībā uz *Athinaiki Techniki* lūgumu atzīt, ka ir pārkāpts EKL 87. un 88. pants.

[..]

60 [...] Apstrīdētais tiesību akts ir kvalificējams par lēmumu Regulas Nr. 659/1999 4. panta 2. punkta izpratnē, skatot to kopā ar šīs regulas 13. panta 1. punktu un 20. panta 2. punkta trešo teikumu.

61 Tā kā šis akts neļauj *Athinaiki Techniki* iesniegt savus apsvērumus EKL 88. panta 2. punktā paredzētajā formālajā izmeklēšanas procedūrā, tas rada saistošas juridiskas sekas, kas skar šīs sabiedrības intereses.

62 Līdz ar to apstrīdētais tiesību akts ir uzskatāms par apstrīdamu aktu EKL 230. panta izpratnē.”

²⁸ Pamatojoties uz šo argumentāciju, Tiesa konstatēja, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka *Athinaiki Techniki* ir cēlusi prasību atcelt tiesību aktu, kas nerada juridiskas sekas, un ka tādējādi par to nevar celt prasību saskaņā ar EKL 230. pantu. Līdz ar to Tiesa atcēla iepriekš minēto rīkojumu lietā *Athinaiki Techniki*/Komisija un nodeva lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai, lai tā taisītu spriedumu par *Athinaiki Techniki* prasījumiem atcelt Komisijas 2004. gada 2. jūnija lēmumu neizskatīt tās sūdzību par iespējamo valsts atbalstu, ko Grieķijas Republika esot piešķirusi konsorcijsam *Hyatt Regency* saistībā ar publisko iepirkumu par 49% kazino *Mont Parnès* kapitāldaļu cedēšanu.

Otrā tiesvedība Pirmās instances tiesā

- 29 2008. gada 2. oktobra vēstulē Komisija ziņoja Pirmās instances tiesai, ka 2008. gada 26. septembrī tā ir nosūtījusi apelācijas sūdzības iesniedzējai vēstuli, kuras saturs ir šāds:

“Atsaucos uz [2004. gada 2. decembra] vēstuli, ar kuru Konkurences ĢD dienesti Jūs informēja par to, ka, pamatojoties uz to rīcībā esošo informāciju, tiem nav pietiekama pamata turpināt tematā minētās lietas izskatīšanu un ka, tā kā nav papildu informācijas, kas pamatotu izmeklēšanas turpināšanu, Komisija administratīvā kārtā izbeidza lietas izskatīšanu.

Ņemot vērā [iepriekš minēto] spriedumu [lietā *Athinaiki Techniki*/Komisija], Konkurences ĢD dienesti Jums paziņo par šīs vēstules atsaukšanu un par to, ka iepriekš minētās lietas izskatīšana tiek atsākta.

Tādējādi mēs atkārtojam mūsu iepriekšējo lūgumu un aicinām Jūs no jauna iesniegt pierādījumus, kas liecina par nelikumīga valsts atbalsta sniegšanu kazino *Mont Parnès* pārdošanas ietvaros.”

- 30 Komisija apgalvoja, ka 2008. gada 26. septembra vēstule netieši nozīmē, ka lietai vairs nav priekšmeta, tādēļ par to vairs nav jālemj.
- 31 Apelācijas sūdzības iesniedzējas 2008. gada 26. novembra apsvērumos, kurus tā iesniedza, atbildot uz Komisijas iesniegto pieteikumu izbeigt tiesvedību, tā apstrīdēja šo nostāju.

- 32 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja četrus pamatus, kuri attiecīgi ir par to, ka 2008. gada 26. septembra vēstule nav akts, ar ko tiesiski beidz pastāvēt apstrīdētais tiesību akts, ka apstrīdēto tiesību aktu, ar ko tiek izbeigta iepriekšējās izskatīšanas stadija, nevarēja atcelt, ka 2008. gada 26. septembra vēstules mērķis būtībā bija izvairīties no apstrīdētā tiesību akta pārbaudes tiesā un ka minētā vēstule ir pretrunā iepriekš minētā sprieduma lietā *Athinaiki Techniki*/Komisija *res judicata* spēkam.
- 33 *Athens Resort Casino AE Symmetochon* savos 2008. gada 27. novembra apsvērumos norādīja, ka tā piekrīt Komisijas iesniegtajam [priekšlikumam] izbeigt tiesvedību.

Pārsūdzētais rīkojums

- 34 Pirmās instances tiesa nolēma izbeigt tiesvedību par prasību atcelt apstrīdēto tiesību aktu, pamatojot to ar šādiem argumentiem, kas izklāstīti pārsūdzētā rīkojuma 31.–37. punktā:

“31 Jāuzskata, ka ar Komisijas 2008. gada 26. septembra vēstuli ir izvirzīts procesa jautājums, ko saskaņā ar Tiesas Reglamenta 114. panta 3. punktu jāatrisina bez mutvārdu procesa.

32 Pirmkārt, ir jānorāda, ka Tiesa savā 1992. gada 18. novembra rīkojumā lietā C-222/92 *SFEI* u.c./Komisija ([..], 1. un 2. punkts) jau ir nospriedusi, ka gadījumā, ja tiek celta prasība par lēmumu administratīvā kārtā izbeigt sūdzības izskatīšanu iespējamā valsts atbalsta jomā, iepriekšējās izskatīšanas procedūras atsākšana uzskatāma par lēmuma izbeigt sūdzības izskatīšanu atsaukšanu. Tālāk Tiesa uzskatīja, ka minētajai prasībai vairs nav priekšmeta, un atzina, ka par to

vairs nav iemesla lemt (iepriekš minētais rikojums lietā *SFEI* u.c./Komisija, 5. un 7. punkts; šajā ziņā skat. arī Tiesas 2008. gada 1. jūlija spriedumu apvienotajās lietās *C-341/06 P* un *C-342/06 P Chronopost* un *La Poste/UFEX* u.c. [Krājums, I-4777. lpp.], 3. punkts, un Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. jūnija spriedumu lietā *T-613/97 UFEX* u.c./Komisija, Krājums, II-1531. lpp., 8. un 11. punkts).

- 33 Otrkārt, no [iepriekš minētā] sprieduma [lietā *Athinaiki Techniki/Komisija*] 52., 54. un 58. punkta izriet, ka Tiesas konstatējums, saskaņā ar kuru apstrīdētajā tiesību aktā Komisijas nostāja attiecībā uz apstrīdētajiem pasākumiem ir noteikta galīgi, bija nepieciešams, lai minēto aktu varētu uzskatīt par apstrīdamu aktu. Pēc iepriekšējās izskatīšanas procedūras atsākšanas un uzaicinājuma apelācijas sūdzības iesniedzējai iesniegt dokumentus, kas pamato tās iebildumus, nav tāda akta, ar ko galīgi tiktu noteikta Komisijas nostāja un par ko tādējādi varētu celt prasību.
- 34 Treškārt, ir jānorāda, ka apstrīdētais tiesību akts tika pieņemts iepriekšējās izskatīšanas procedūras noslēgumā un atbilstoši [iepriekš minētajam] spriedumam [lietā *Athinaiki Techniki/Komisija*] tas ir jāinterpretē vai nu kā netiešs lēmums, ar kuru ir konstatēts, ka attiecīgais pasākums nav atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, vai kā netiešs lēmums necelt iebildumus. Tādēļ atcelšanas gadījumā Komisijai būtu jāatsāk iepriekšējās izskatīšanas procedūra un, kā Tiesa precizēja [iepriekš minētā] sprieduma [lietā *Athinaiki Techniki/Komisija*] 40. punktā, formāli jāpieņem viens no lēmumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 659/1999 4. pantā, vai lēmums izbeigt lietas izskatīšanu, kas būtu jauns apstrīdams akts.
- 35 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka apstrīdētā tiesību akta atsaukšana rada tādas pašas sekas kā spriedums par apstrīdēta tiesību akta atcelšanu tādēļ, ka šādi atsākto iepriekšējās izskatīšanas procedūru slēgs ar vienu no formālajiem lēmumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 659/1999 4. pantā, vai ar lēmumu izbeigt sūdzības

izskatīšanu. Spriedums, ar ko atceltu apstrīdēto tiesību aktu, neradītu nekādas papildu tiesiskās sekas, salīdzinot ar izdarītās atsaukšanas sekām (Pirmās instances tiesas 1999. gada 6. decembra rīkojums lietā T-178/99 *Elder/Komisija*, *Recueil*, II-3509. lpp., 20. punkts).

36 Tādēļ prasītājam nav nekādas intereses panākt apstrīdētā tiesību akta atcelšanu (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 1997. gada 28. maija rīkojumu lietā T-145/95 *Proderec/Komisija*, *Recueil*, II-823. lpp., 27. punkts, un iepriekš minēto rīkojumu lietā *Elder/Komisija*, 21. punkts).

37 Līdz ar to ir jāatzīmē, ka šai prasībai vairs nav priekšmeta un par to vairs nav jālemj.”

35 Pēc tam Pirmās instances tiesa izklāstīja pamatojumu, kādēļ tā uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti neatspēkoja tās secinājumus.

36 Šajā ziņā, pirmkārt, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, saskaņā ar kuru strīdīgajā vēstulē ir minēta Komisija, savukārt 2008. gada 26. septembra vēstulē Komisijas dienesti, tā norādīja, ka šis arguments nevar ietekmēt pēdējās minētās vēstules kvalifikāciju.

37 Otrkārt, attiecībā uz argumentu, saskaņā ar kuru Komisija nedrīkstēja nerīkoties un tai vajadzēja uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, Pirmās instances tiesa norādīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav minējusi nevienu tiesību normu, kas liktu Komisijai pēc lēmuma izbeigt sūdzības izskatīšanu atcelšanas uzsākt citu procedūru, kas atšķiras no tās, kuras noslēgumā tika pieņemts šis lēmums.

- 38 Treškārt, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumiem, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, Komisijas rīcības mērķis bija izvairīties no lēmuma izbeigt sūdzības izskatīšanu pārbaudes tiesā un, otrkārt, aicinājums iesniegt informāciju nebija atbilstīgs, tā norādīja, ka no tiem nevarēja izsecināt nekādus juridiskus argumentus.
- 39 Pirmās instances tiesa piebilda, ka no dokumentiem, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja procedūras ietvaros iesniedza Pirmās instances tiesai, neizrietēja, ka tā administratīvā procesa gaitā jau būtu paskaidrojusi, kādā veidā kritizētie pasākumi izpilda nosacījumus par valsts atbalsta esamību, tādējādi, ka tā nevarēja pienācīgi apstrīdēt, ka Komisijas uzaicinājums iesniegt papildu informāciju bija atbilstīga rīcība šādos apstākļos.
- 40 Ceturtkārt, runājot par apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem attiecībā uz *res judicata* spēku, Pirmās instances tiesa secināja, ka ar iepriekš minēto spriedumu lietā *Athinaiki Techniki*/Komisija Tiesa atcēla iepriekš minēto rīkojumu lietā *Athinaiki Techniki*/Komisija, taču minētais spriedums neietekmē lēmuma izbeigt sūdzības izskatīšanu spēkā esamību.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 41 Savā apelācijas sūdzībā *Athinaiki Techniki* lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto rīkojumu;

— apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁴² Komisija lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un

— piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁴³ *Athens Resort Casino AE Symmetochon* lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un

— piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

Lietas dalībnieku argumenti

- 44 Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus.
- 45 Pirmajā pamatā tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini interpretējusi judikatūru attiecībā uz administratīvā akta atsaukšanas likumīguma nosacījumiem, saskaņā ar kuru administratīvā akta atsaukšana ir likumīga ar nosacījumu, ka atsauktais akts ir nelikumīgs un ka atsaukšana notiek saprātīgā termiņā. Pirmkārt, lēmums par atsaukšanu esot ticis pieņemts vairāk nekā četrus ar pusi gadus pēc sākotnējā lēmuma pieņemšanas, proti, pārsniedzot saprātīgu termiņu. Otrkārt, lēmuma par atsaukšanu pamatojums atsaucoties nevis uz lēmuma izbeigt sūdzības izskatīšanu nelikumību, bet gan vienīgi uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Athinaiki Techniki/Komisija*. Tā kā lēmuma pamatošana ir absolūts pamats, Pirmās instances tiesai pēc savas ierosmes esot bijis jāņem vērā šī pamatojuma trūkums un jānolemj, ka lēmums izbeigt sūdzības izskatīšanu ir nelikumīgs.
- 46 Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nespriežot par pilnvaru nepareizu izmantošanu. Šajā ziņā tā apgalvo, ka akta atsaukšanai nevar būt cits mērķis, kā vien ļaut administrācijai nodrošināt tiesiskuma principa ievērošanu. Šajā gadījumā atsaukšanas pamatojums ietver tikai vienkāršu atsauci uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Athinaiki Techniki/Komisija*, kurā netika nospriests par apstrīdētā tiesību akta likumību. Līdz ar to Komisija esot atsaukusi šo lēmumu nevis tādēļ, lai ievērotu tiesiskuma principu, bet vienkārši tādēļ, lai izvairītos no pārbaudes Kopienų tiesā.

- 47 Trešā pamata ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst, ka Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka vienīgās sekas lēmuma izbeigt lietas izskatīšanu atcelšanai bija pienākums atsākt iepriekšējās izskatīšanas procedūru. Gadījumā ja Pirmās instances tiesa uzreiz konstatētu EKL 87. panta pārkāpumu, Komisijai būtu bijis jānovērš valsts atbalsta pastāvēšanas sekas, kas EKL 88. panta 2. punkta izpratnē nozīmētu, ka ieinteresētajai valstij būtu jāatceļ atbalsts vai arī tas jāgroza Komisijas noteiktajā termiņā.
- 48 Ceturtajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neatzīstot *res judicata* spēku, kas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *Athinaiiki Techniki*/Komisija. No šī sprieduma 40. punkta izrietot, ka valsts atbalsta pārbaudes procedūrā Komisija nevarēja ilgstoši saglabāt bezdarbības stāvokli. Atsaucot apstrīdēto tiesību aktu, Komisija tieši esot atgriezusies tādā pašā situācijā, kāda bija pirms šā lēmuma pieņemšanas, un Pirmās instances tiesa, nenosodot šādu atsauksanu, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Līdz ar to Komisijai vairs nebija iespējams saglabāt nenoteiktības stāvokli. Tai, gluži pretēji, esot bijis pienākums pieņemt lēmumu un attiecīgā gadījumā pakļauties Kopienas tiesas lēmumam.
- 49 Komisija vispirms atbild, ka visi iebildumi par apstrīdētā tiesību akta atsauksanu attiecas nevis uz pārsūdzēto rīkojumu, bet gan vienīgi uz šī tiesību akta atsauksanu, kas nav bijis lietas priekšmets Pirmās instances tiesā. Turklāt apelācijas sūdzības daļa, kas attiecas uz lēmuma par atsauksanu likumību, ir ļaunprātīga. Komisija atsauca lēmumu izbeigt sūdzības izskatīšanu par labu apelācijas sūdzības iesniedzējai, un tas ir potenciāli nelabvēlīgi tās konkurentei. Tādēļ apelācijas sūdzības iesniedzējai nebija nekādas intereses aktualizēt jautājumu par atsauksanas, kas uzskatāma par tai labvēlīgu, termiņu. Tas pats attiecas uz argumentu, kas saistīts ar lēmuma par atsauksanu pamatojumu. Tādēļ šie argumenti ir noraidāmi kā acimredzami nepieņemami. Katrā ziņā Komisija uzskata, ka 2008. gada 26. septembra vēstulē bija skaidri norādīts, ka tā saskaņā ar iepriekš minēto spriedumu lietā *Athinaiiki Techniki*/Komisija [lēmumu]

atsauks, un tas apelācijas sūdzības iesniedzējai bija zināms, jo tā pati bija lietas dalībniece lietā, kurā tika taisīts šis spriedums.

- 50 Runājot par lietas būtību, Komisija attiecībā uz pamatiem, kas saistīti ar pilnvaru nepareizu izmantošanu, kā arī ar iepriekš minētā sprieduma lietā *Athinaiiki Techniki*/Komisija sekām, atbild vispārīgā veidā, jo tā uzskata, ka visi šie pamati ir saistīti ar ideju, saskaņā ar kuru tā vienkārši esot vēlējusies izvairīties no apstrīdētā tiesību akta pārbaudes tiesā un gribējusi atgriezties bezdarbības stāvoklī. Taču šie apgalvojumi esot kļūdaini, jo, atsākot iepriekšējās izskatīšanas stadiju, tā faktiski izskatītu lietas materiālus.
- 51 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja neesot norādījusi iemeslus, kādēļ Komisijai būtu jāuzsāk formālā izmeklēšanas procedūra. Vēl jo vairāk Pirmās instances tiesa nevarēja lemt *ultra petita*. Pēc apstrīdētā tiesību akta atsaukšanas prasībai par atcelšanu bija zudis priekšmets un visi pārējie prasījumi saistībā ar Komisijas *procedere* neatbilstu prasījumiem prasības pieteikumā.
- 52 *Athens Resort Casino AE Symmetochon* norāda, ka speciālu normu neesamības gadījumā vispārējie principi, kuri regulē administratīvo aktu atsaukšanu, ir tiesiskuma princips un indivīda tiesiskās paļāvības aizsardzības princips. Ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja no paša sākuma apstrīd apstrīdētā tiesību akta likumību, tā nevarot atsaukties uz šo tiesiskās paļāvības aizsardzības principu. Turklāt attiecībā uz akta pamatojumu saskaņā ar Tiesas judikatūru nav nepieciešams, lai pamatojums izrietētu no paša akta, bet to var netieši secināt no piemērojamiem noteikumiem vai no attiecīgā akta konteksta.
- 53 Turklāt *Athens Resort Casino AE Symmetochon* uzskata, ka, pirmkārt, Komisija ne tikai neizvairījās no pārbaudes tiesā, bet, gluži pretēji, tā ir izdarījusi vairāk, nekā noteikts iepriekš minētajā spriedumā lietā *Athinaiiki Techniki*/Komisija, jo tā nolēma

atsākt izmeklēšanu, tādā veidā piekrītot no jauna atklāt elementus, par kuriem iepriekš tai nebija zināms. Otrkārt, vienīgi no iepriekš minētā sprieduma lietā *Athinaiiki Techniki*/Komisija izrietot, ka Komisijai nebija tiesību palikt pasīvai un tai saprātīgā termiņā no sūdzības iesniegšanas brīža bija jāizbeidz attiecīgā procedūra, pieņemot lēmumu, nevis jāatgriežas pie iepriekšējās izskatīšanas procedūras, kas šīs lietas ietvaros vairs nebija atļauta.

Tiesas vērtējums

Par pieņemamību

⁵⁴ Attiecībā uz apgalvojumu par iebildumu, ar ko apstrīd apstrīdētā tiesību akta atsaukšanas tiesiskumu, nepieņemamību, jo tie attiecas uz atsaukšanas lēmumu, ir jānorāda, ka šie iebildumi attiecas uz pārsūdzēto rīkojumu, nevis atsaukšanas lēmumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja, izvirzot vairākus pamatus, būtībā pārmet, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ņemot vērā apstrīdētā tiesību akta atsaukšanu, lai arī šī atsaukšana bija prettiesiska.

⁵⁵ Attiecībā uz argumentu, ka šie paši iebildumi ir nepieņemami, jo lēmums par atsaukšanu nebija Pirmās instances tiesā izskatāmā strīda priekšmets, ir jānorāda, ka no pārsūdzētā rīkojuma tieši pretēji izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja bija izvirzījusi šos iebildumus Pirmās instances tiesā un ka tie attiecās uz šo strīdu. Pārsūdzētajā rīkojumā Pirmās instances tiesa lēma par to, vai Komisijas 2008. gada 26. septembra vēstule, ar ko šī iestāde tostarp paziņoja par apstrīdētā tiesību akta atsaukšanu,

nozīmē, ka prasībai, kura celta par šo aktu, vairs nav priekšmeta. Turklāt, kā izriet no iepriekš minētā rīkojuma 23.–30. punkta, apelācijas sūdzības iesniedzēja Pirmās instances tiesā apstrīdēja iepriekš minētajā 2008. gada 26. septembra vēstulē paziņotās atsaukšanas tiesiskumu.

56 Visbeidzot nav pamatoti apgalvot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai nav nekādas intereses apstrīdēt Pirmās instances tiesas vērtējumu attiecībā uz apstrīdētā akta atsaukšanas tiesiskumu, jo šī interese ir tieši atkarīga no atbildes uz to, vai prasībai, kas celta par apstrīdēto aktu, vēl bija priekšmets, kurš ir šī strīda pamatā.

57 No iepriekš minētā izriet, ka visi apelācijas sūdzības pamati ir pieņemami.

Par lietas būtību

58 Izvirzot pirmo, otro un ceturto pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot izbeigt izskatīt prasību tādēļ, ka Komisijas 2008. gada 26. septembra lēmums bija lēmums par apstrīdētā tiesību akta atsaukšanu, lai arī šī atsaukšana bija prettiesiska.

59 Vispirms ir jānorāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja, šajā ziņā apgalvojot, ka apstrīdētā tiesību akta atsaukšana netika veikta saprātīgā termiņā, pamatojas uz judikatūru par prettiesiska administratīva akta, kas ir radījis subjektīvas tiesības, atsaukšanu ar atpakaļejošu datumu (skat. 1978. gada 9. marta spriedumu lietā 54/77 *Herpels*/Komisija, *Recueil*, 585. lpp., 38. punkts; 1982. gada 3. marta spriedumu lietā 14/81 *Alpha Steel*/Komisija, *Recueil*, 749. lpp., 10. punkts; 1987. gada 26. februāra spriedumu lietā 15/85 *Consorzio Cooperative d'Abruzzo*/Komisija, *Recueil*, 1005. lpp., 12. punkts;

un 1997. gada 17. aprīļa spriedumu lietā C-90/95 P *de Compte*/Parlaments, *Recueil*, I-1999. lpp., 35. punkts).

- 60 Tomēr ir skaidrs, ka apstrīdētais tiesību akts apelācijas sūdzības iesniedzējai ir nevis labvēlīgs, bet nelabvēlīgs. Līdz ar to iepriekšējā punktā minētā judikatūra uz šo lietu neattiecas.
- 61 Tomēr jānorāda, ka šajā lietā Komisija 2008. gada 26. septembra vēstulē apelācijas sūdzības iesniedzējai darīja zināmu, ka, ņemot vērā iepriekš minēto spriedumu lietā *Athinaïki Techniki*/Komisija, tā atsauc strīdīgo vēstuli, atsāk iepriekšējās izskatīšanas procedūru, atkārtoti savu iepriekšējo pieprasījumu, aicinot apelācijas sūdzības iesniedzēju iesniegt tai pierādījumus par valsts atbalsta piešķiršanu, un ka tā ir atsaukusi apstrīdēto tiesību aktu.
- 62 Iepriekš minētajā spriedumā lietā *Athinaïki Techniki*/Komisija Tiesa atgādināja Komisijas pienākumus gadījumā, ja saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 10. panta 1. punktu un 20. panta 2. punkta pirmo teikumu ieinteresētā persona ierosina EKL 88. panta 3. punktā paredzēto iepriekšējās izskatīšanas procedūru.
- 63 Tiesa tādējādi uzskatīja, ka pēc tam, kad ieinteresētās personas eventuāli ir iesniegušas papildu apsvērumus vai ir beidzies saprātīgs termiņš, Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktā Komisijai ir noteikts pienākums pabeigt iepriekšējās izskatīšanas stadiju, pieņemot lēmumu saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2., 3. vai 4. punktu, proti, lēmumu, ar kuru tiek atzīts, ka atbalsts nepastāv, vai lēmumu neizvirzīt iebildumus vai lēmumu uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Athinaïki Techniki*/Komisija, 40. punkts).

- 64 Tādēļ Komisijai nav atļauts ilgstoši saglabāt bezdarbības stāvokli iepriekšējas izskatīšanas stadijā. Attiecīgajā brīdī tai ir vai nu jāuzsāk turpmākā izskatīšanas stadija, vai arī jāizbeidz lieta, pieņemot attiecīgu lēmumu, un, tiklīdz Komisija pieņem šādu lēmumu, pamatojoties uz informāciju, ko iesniedz viena no ieinteresētajām personām, tā šai personai nosūta šā lēmuma kopiju (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Athinaïki Techniki*/Komisija, 40. punkts).
- 65 Šajā gadījumā Tiesa sprieda, ka Komisija ar apstrīdēto tiesību aktu ir pieņēmusi lēmumu par lietas izbeigšanu administratīvā kārtā. Ar šo aktu minētā iestāde nolēma izbeigt iepriekšējās izskatīšanas procedūru, kuru bija ierosinājusī apelācijas sūdzības iesniedzēja, konstatēja, ka uzsāktā izmeklēšana nav ļāvusi atzīt, ka pastāv atbalsts EKL 87. panta izpratnē, un netieši atteicās uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Athinaïki Techniki*/Komisija, 51. un 52. punkts).
- 66 Tiesa līdz ar to uzskatīja, ka Komisija bija ieņēmusi galīgu nostāju attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas lūgumu atzīt, ka ir pārkāpts EKL 87. un 88. pants. Turklāt, tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējai ar apstrīdēto tiesību aktu nebija ļauts iesniegt savus apsvērumus EKL 88. panta 2. punktā paredzētajā formālajā izmeklēšanas procedūrā, tas radīja saistošas juridiskas sekas, kas ietekmēja tās intereses. Līdz ar to Tiesa uzskatīja, ka apstrīdētais tiesību akts ir uzskatāms par apstrīdamu aktu EKL 230. panta izpratnē (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Athinaïki Techniki*/Komisija, 58., 61. un 62. punkts).
- 67 Apelācijas sūdzības iesniedzējai kā EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procesuālo garantiju ieguvējai bija tiesības apstrīdēt apstrīdētā tiesību akta tiesiskumu kā personai, uz kuru attiecīgais akts attiecas tieši un individuāli EKL 230. panta ceturtnās daļas izpratnē (šajā ziņā skat. 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā *C-367/95 P* Komisija/*Sytraval* un *Brink's France, Recueil*, I-1719. lpp., 41. un 48. punkts). Precīzāk tai bija

tiesības prasīt pārbaudīt Kopienu tiesā Komisijas vērtējumu, saskaņā ar kuru atbilstoši informācijai, kas bija Komisijas rīcībā 2004. gada 2. jūnijā, tā varēja likumīgi izbeigt lietu un netieši nolemt, ka nav jāuzsāk formālā izmeklēšanas procedūra.

68 Ja Komisijai būtu atļauts atsaukt tādu aktu kā apstrīdētais tiesību akts tādos apstākļos kā šajā lietā, tā iepriekšējās izskatīšanas procedūras laikā varētu bezgalīgi atrasties bezdarbības stāvoklī, pretēji pienākumiem, kas tai noteikti Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktā un 20. panta 2. punktā, un izvairīties no jebkādas pārbaudes tiesā. Kā secinājumu 101. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, šai iestādei pietiktu ar to, ka tā izbeidz ieinteresētās personas iesniegtās sūdzības izskatīšanu, pēc tam, šai personai ceļot prasību, atsaukt lēmumu par sūdzības izskatīšanas izbeigšanu, vēlreiz uzsākt iepriekšējās izskatīšanas procedūru un atkārtot šīs darbības tik daudz reižu, cik nepieciešams, lai izvairītos no savu darbību pārbaudes tiesā.

69 Ja to pieļautu, tas būtu pretēji tiesiskajai drošībai, ko tieši tiecas palielināt ar Regulu Nr. 659/1999, kā tas izriet no tās preambulas trešā, septītā un vienpadsmitā apsvēruma.

70 Ievērojot labas pārvaldības un tiesiskās drošības prasības, kā arī efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu, ir jāuzskata, ka, pirmkārt, Komisija var atsaukt lēmumu izbeigt sūdzības par varbūtēji nelikumīga atbalsta izskatīšanu tikai tad, ja šādas atsaukšanas mērķis ir novērst šī lēmuma prettiesiskumu, un, otrkārt, tā nevar pēc šādas atsaukšanas atsākt procedūru agrākā stadijā nekā tieši tas brīdis, attiecībā uz kuru ir konstatēts prettiesiskums.

- 71 Šajā gadījumā no lietas apstākļiem neizriet, ka ar 2008. gada 26. septembra vēstuli tika mēģināts novērst apstrīdētā tiesību akta prettiesiskumu. Minētajā vēstulē nav norādīts apstrīdētā tiesību akta prettiesiskuma veids, kas kā vienīgais varētu pamatot tā atsaukšanu.
- 72 Šajā vēstulē Komisija apelācijas sūdzības iesniedzējai tikai paziņoja, ka, “ņemot vērā [iepriekš minēto] spriedumu [lietā *Athinaïki Techniki*/Komisija], Konkurences ĢD dienesti Jums paziņo par šīs vēstules atsaukšanu un par to, ka iepriekš minētās lietas izskatīšana tiek atsākta”. Ir skaidrs, ka šajā spriedumā Tiesa nesprieda par apstrīdētā tiesību akta tiesiskumu, bet tikai par tā kvalifikāciju kā apstrīdamu tiesību aktu, kas nozīmē, ka tikai ar šādu atsauci vien nevar pamatot lēmumu par apstrīdētā tiesību akta atsaukšanu.
- 73 Turklāt attiecībā uz Komisijas argumentu par to, ka apstrīdētā tiesību akta atsaukšana ir obligāta, jo tas nebija pietiekami tiesiski pamatots, ir jākonstatē, ka šāda veida prettiesiskumu varētu novērst, pieņemot jaunu lēmumu izbeigt sūdzības izskatīšanu, un līdz ar to šāda veida prettiesiskums katrā ziņā nepamato iepriekšējās izskatīšanas procedūras uzsākšanu no jauna.
- 74 Ņemot vērā visus šos faktus, ir jāatzīst, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini uzskatīja, ka Komisijai bija atļauts atsaukt apstrīdēto tiesību aktu 2008. gada 26. septembra vēstulē minētajos apstākļos.
- 75 No tā izriet, ka pirmais, otrais un ceturtais pamats, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzījusi savas apelācijas sūdzības atbalstam un atbilstoši kuriem tā pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir nolēmusi, ka apstrīdētais tiesību akts ir jāatsauc, kaut arī atsaukšana bija prettiesiska, ir pamatoti.

- 76 Šādos apstākļos nav jāizvērtē trešais apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītais pamats.
- 77 No iepriekš minētā izriet, ka apelācijas sūdzība ir jāapmierina un pārsūdzētais rīkums ir jāatceļ.

Par lietas nodošanu Vispārējai tiesai

- 78 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 61. panta pirmajai daļai, ja apelācija ir pamatota, Tiesa var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.
- 79 Tiesa uzskata, ka tādos apstākļos kā šajā lietā tā nevar izspriest lietu, jo Pirmās instances tiesa nav izskatījusi pēc būtības apelācijas sūdzības iesniedzējas sūdzību par apstrīdēto tiesību aktu.
- 80 Līdz ar to lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā taisītu spriedumu par apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību atcelt apstrīdēto tiesību aktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁸¹ Tā kā lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kas ir saistīti ar šo apelācijas tiesvedību, pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospiež:

- 1) **atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. jūnija rīkojumu lietā T-94/05 *Athinaiiki Techniki*/Komisija;**
- 2) **nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;**
- 3) **lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.**

[Paraksti]